

LÊ BẢO TỊNH BAN MÊ THUẬT

THÀNH LỄ

CẦU NGUYỆN

TÂM TÌNH THÁNG NĂM

21-5-2020

- Lưu hành nội bộ -

TÂM TÌNH THÁNG NĂM

Tháng Năm hy vọng

Hắn sinh vào tháng Bảy, theo thuật tướng số thì hắn sinh tiết lập thu mệnh thủy, tức là phải ướt át sung mãn lắm lắm. Ấy vậy mà đời hắn khô như bắp rang, hắn chẳng thích màu mè tí nào, bởi nhìn đâu hắn cũng thấy tối đen. Cuộc đời hắn có đủ cả: ba chìm bảy nổi chín lênh đênh, có lẽ vì thế mà hắn rất ghét tháng Tư! (trích Tự tình tháng Tư và Hắn - Vy Phương).

Sẽ còn nhiều người nói về tháng Tư năm 1975 và tháng Tư năm 2020 theo giọng điệu như thế. Nhưng mọi chuyện rồi sẽ qua! Tháng Tư nào rồi cũng qua. Và tháng Năm lại về mang theo nắng Hè rực rỡ chứa chan hy vọng.

Tháng Năm, Giáo hội dành riêng để kính Đức Mẹ Maria: *“Các tín hữu hãy nhớ rằng lòng tôn sùng chân chính không hệ tại tình cảm chóng qua và vô bổ, cũng không hệ tại một sự dễ tin phù phiếm, nhưng phát sinh từ một đức tin chân thật. Đức tin dẫn chúng ta đến chỗ nhìn nhận địa vị cao cả của Mẹ Thiên Chúa, và thúc đẩy chúng ta lấy tình con thảo yêu mến Mẹ chúng ta và noi gương các nhân đức của Mẹ” (LG 67).*

Tháng Năm về, Nhà Lê Bảo Tịnh có những đóa hoa ân sủng, những trái thơm hồng phúc. Đó là:

- Hồng ân 48 năm Linh Mục Cha giáo Giuse Trịnh Văn Hân (20.5.1972)
- Hồng ân 28 năm Linh Mục Đức Cha Giuse Nguyễn Thế Phương (30.5.1992)
- Hồng ân 27 năm Linh Mục Cha Antôn Trần Mạnh Tiên (20.5.1993)

Đặc biệt là:

- Kỷ niệm 11 năm tấn phong Giám Mục Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản (12.5.2009), Chủ Chăn Giáo phận Ban Mê Thuột.

Song song đó, chúng ta còn có những ân lộc khác:

- Hồng ân kỷ niệm 17 năm Hôn phối anh Phạm Viết Ngữ (01.5.2003)

- Hồng ân kỷ niệm 39 năm Hôn phối anh Nguyễn Tân Lập (09.5.1981)

- Hồng ân kỷ niệm 39 năm Hôn phối anh Nguyễn Đình Trọng (28.5.1981)

Tháng Năm về, chúng ta hiệp ý với nhau cầu nguyện cho Chung viện Lê Bảo Tịnh thân yêu trong giờ Châu Thánh Thể vào ngày 03.5, Chúa Nhật Chúa Chiên Lành.

Tháng Năm về, chúng ta chia sẻ niềm vui mừng lễ bôn mạng với Lớp Savio (06.5) và các anh nhận thánh Savio làm quan thầy: anh Nguyễn Quốc Minh Đạo,...

Tháng Năm về, mang theo nhiều kỷ niệm:

10.5 - Sinh nhật anh Nguyễn Trung Hải

10.5 - Sinh nhật anh Phạm Viết Ngữ

18.5 - Sinh nhật Cha Trần Thế Thành (1958)

19.5 - Sinh nhật anh Giuse Lê Ngọc Thái (1960)

20.5 - Sinh nhật Cha Nguyễn Văn Khánh (1957)

21.5 - Sinh nhật chị Đỗ Thanh Nguyệt (vợ anh Nguyễn Thế Thành Tín)

23.5 - Sinh nhật anh GB. Phan Quảng Đại (1958)

25.5 - Sinh nhật Cha giáo Nguyễn Văn Đậu (1942)

25.5 - Sinh nhật anh Trần Khánh Điệp (1956)

...

Tháng Năm về, chúng ta hiệp ý với Đức Thánh Cha: **Cầu cho các Phó tế**. Xin cho các Phó tế, khi trung thành phục vụ Lời Chúa và người nghèo, trở nên dấu chỉ sống động cho toàn Giáo Hội.

Chúng ta cũng tưởng nhớ và cầu nguyện:

- Nhân ngày giỗ 9 năm Đức Cha Giuse Nguyễn Tích Đức (+23.5.2011)

- Nhân ngày giỗ 2 năm anh Vincent Đỗ Kim Châu (+23.5.2018)

Tháng Năm hy vọng anh em LBT lại có dịp gặp gỡ nhau trong Thánh lễ cầu nguyện và trao đổi tâm tình qua ly cà phê thơm ngát.

Hãy ký thác đường đời cho CHÚA, tin tưởng vào Người, Người sẽ ra tay (Thánh vịnh 37:4-5).

Vũ Đình Bình

Thư mời tham dự Thánh lễ cầu nguyện tháng Năm

Kính thưa Quý Cha và Quý Anh Chị,

Sáng ngày 07/5/2020, Thủ tướng Chính phủ đã cho phép các dịch vụ kinh doanh không thiết yếu được mở cửa trở lại bình thường, trừ vũ trường và karaoke.

Qua đó, chúng con vui mừng thông báo Thánh lễ cầu nguyện Tháng Năm của LBT sẽ được cử hành vào lúc **5g30 sáng thứ Năm ngày 21.5.2020**

tại **nhà nguyện Trung tâm Mục vụ** (số 01 Trần Hưng Đạo, TP.BMT)

do Cha Giuse Bùi Công Chính chủ sự.

Trong Thánh lễ này, xin dâng lời tạ ơn Chúa cho chúng con vượt qua đại dịch bình an. Tạ ơn Chúa vì những hồng ân:

- 11 năm Giám mục Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản (12.5.2009)
- 48 năm Linh Mục Cha giáo Giuse Trịnh Văn Hân (20.5.1972)
- 28 năm Linh Mục Đức Cha Giuse Nguyễn Thế Phương (30.5.1992)
- 27 năm Linh Mục Cha Antôn Trần Mạnh Tiến (20.5.1993)
- và nhiều hồng ân khác.

Đặc biệt, xin dâng lời cầu nguyện:

- Nhân ngày giỗ 9 năm Đức Cha Giuse Nguyễn Tích Đức (+23.5.2011)
- Nhân ngày giỗ 2 năm anh Vincent Đỗ Kim Châu (+23.5.2018)

Sau Thánh lễ, trân trọng kính mời ở lại chia sẻ niềm vui vượt qua quãng thời gian giãn cách.

Nhóm Admin

THÁNH LỄ

VỀ NƠI ĐÂY

Lm. Nguyễn Duy

ĐK: Chúng con về nơi đây dâng ngàn tiếng ca. Chúng con về nơi
 đây để tạ ơn Thiên Chúa. Qua bao tháng năm mong chờ
 say sưa thánh ân vô bờ. Được cùng nhau bên Chúa thỏa lòng
 con ước mơ.

- Với tiếng hát rạo rực niềm tin với ánh
- Hãy đón lấy một trời hồng ân hãy giữ

mắt đọng lời nguyện xin chúng con dâng muôn ngàn ý tình.
 lấy cả một mùa xuân Chúa thương ban cho người thế trần.

Từng lời kinh hay từng cuộc sống cùng hòa chung trong tình hiệp
 Một lần ta đến dự Tiệc Thánh thì đời ta no thỏa hạnh
 nhất nguyện dâng lên Thiên Chúa Tình Yêu
 phúc nguồn bình an chan chứa đời ta.

Ca nhập lễ

Lạy Chúa, Khi Chúa dẫn đầu dân tộc tiên ra, Chúa lên đường với họ, và ở trong họ, thì đất rung động và trời vỡ lở - Alleluia.

Bài Đọc I: Cv 18, 1-8

“Ngài cư trú và làm việc tại nhà họ, và giảng trong hội đường”.

Trích sách Tông đồ Công vụ.

Trong những ngày ấy, Phaolô rời Athêna đi Côrintô; ngài gặp một người Do-thái tên là Aquila, quê ở Pontô, vừa từ đất Ý-đại-lợi đến làm một với vợ là Priscilla (bởi vì vua Claudiô đã ra lệnh trục xuất mọi người Do-thái khỏi Roma); Phaolô đến gặp họ. Và vì chung một nghề, nên ngài cư trú và làm việc tại nhà họ: họ làm nghề dệt bố để làm nhà lều. Mỗi ngày Sabbat, ngài đến tranh luận tại hội đường, nêu danh Chúa Giêsu, thuyết phục người Do-thái và Hy-lạp.

Khi Sila và Timôthêu từ Macêdonia đến, Phaolô chỉ chuyên lo việc giảng dạy, minh chứng cho người Do-thái biết Chúa Giêsu là Đức Kitô. Nhưng họ công kích và lăng mạ Ngài, nên ngài dữ áo nói với họ: “Máu các người đổ trên đầu các người. Phần tôi, tôi vô can, từ đây, tôi sẽ đến với dân ngoại”.

Ngài ra khỏi chỗ đó, vào nhà một người kia tên là Titô Giustô có lòng kính sợ Chúa, nhà ông ở bên cạnh hội đường. Bấy giờ Crispô trưởng hội đường, và cả nhà

ông tin theo Chúa; nhiều người Corintô nghe giảng, cũng tin theo và chịu phép rửa.

Đó là lời Chúa.

Đáp Ca: Tv 97, 1. 2-3ab. 3cd-4

Đáp: Chúa đã công bố ơn cứu độ của Người trước mặt chư dân (c. 2b).

Hoặc đọc: Alleluia.

Xướng: 1) Hãy ca mừng Chúa một bài ca mới, vì Người đã làm nên những điều huyền diệu. Tay hữu Người đã tạo cho Người cuộc chiến thắng, cùng với cánh tay thánh thiện của Người. - Đáp.

2) Chúa đã công bố ơn cứu độ của Người, trước mặt chư dân, Người tỏ rõ đức công minh. Người đã nhớ lại lòng nhân hậu và trung thành để sủng ái nhà Israel. - Đáp.

3) Khắp nơi bờ cõi địa cầu đã nhìn thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa chúng ta. Toàn thể địa cầu hãy reo mừng Chúa, hãy hoan hỉ, mừng vui và đàn ca. - Đáp.

Alleluia: Ga 16, 28

Alleluia, alleluia! - Thầy bởi Cha mà ra, và đã đến trong thế gian; bây giờ Thầy lại bỏ thế gian mà về cùng Cha. - Alleluia.

Phúc Âm: Ga 16, 16-20

“Các con sẽ buồn sầu, nhưng nỗi buồn của các con sẽ trở thành niềm vui”.

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: “Một ít nữa các con sẽ không thấy Thầy, rồi lại một ít nữa các con sẽ thấy Thầy, vì Thầy về cùng Cha”.

Bấy giờ trong các môn đệ có mấy người hỏi nhau: “Điều Người nói với chúng ta: “Một ít nữa các con sẽ không thấy Thầy, rồi lại một ít nữa các con sẽ thấy Thầy”, và “Vì Thầy về cùng Cha”, như thế có ý nghĩa gì?” Họ nói: “Lời Người nói 'Một ít nữa' có ý nghĩa gì? Chúng ta không biết Người muốn nói gì?”

Chúa Giêsu nhận thấy họ muốn hỏi Người, nên Người bảo họ: “Các con hỏi nhau vì Thầy đã nói: Một ít nữa các con sẽ không thấy Thầy, rồi lại một ít nữa các con sẽ thấy Thầy. Thật, Thầy bảo thật với các con: các con sẽ than van khóc lóc, còn thế gian sẽ vui mừng. Các con sẽ buồn sầu; nhưng nỗi buồn của các con sẽ trở thành niềm vui”.

Đó là lời Chúa.

Ca hiệp lễ

Này đây Ta sẽ ở cùng các con mọi ngày cho đến tận thế
- Alleluia.

CON XIN DÂNG

Lm. Nguyễn Duy

ĐK. Dâng lên Chúa rượu bánh này Nguyễn dâng Chúa trọn đời sống

con. 1. Con xin dâng bánh rượu của muôn con người, con xin dâng với
2. Con xin dâng cha mẹ cũng như anh chị, con xin dâng tất

cả thân xác con. Con xin dâng tâm hồn cậy tin mến
cả thân quyến con. Con dâng thay cho ngàn người đang khốn

Chúa, đây lễ vật con xin dâng là con xin dâng.
khó, con dâng Ngài bao đau thương cùng bao hân hoan.

Chúng con cần đến Chúa

Phanxicô

1. Tựa nép bên lòng Chúa, con xin tỏ hết tâm tư. Vui
2. Ngày tháng năm đời sống không ai nhìn thấy tương lai. Mong
3. Đời sống như trời gió, thân con tựa cánh chim bay. Bao
4. Tim đến trong tình Chúa, con tìm tìm thấy an vui. Tay

buồn của đời sống dương gian. Đêm ngày miệt mài những lo toan. Khi
chờ chỉ còn biết hôm nay. Lao nhọc cả đời trắng đôi tay. Trong
ngày miệt mài kiếp tha hương. Mong về cùng tổ ấm yêu thương. Xa
Người gạt lệ ướt trên mi. Tay Người hợp lại những chia ly. Trên

vội vàng, khi muộn màng. Tiếng cười giọt lệ những miền man. Chúa vẫn
nụ cười, bao ngậm ngùi. Nơi nào trọn vẹn nghĩa an vui.
cội nguồn, tim nặng buồn. Mong về tựa lòng Chúa yêu thương.
đường đời, xa vời vợi. Tay Người dịu hiền dẫn con đi.

biết chúng con cần đến Chúa. Tháng năm ưu tư ngập tràn. Chúa vẫn

biết chúng con cần đến Chúa. Dẫn đưa đời vui sống bình an.

MẸ ĐẸP TƯƠI

Lm. Kim Long

1. Mẹ Ma- ri- a đẹp tươi như bình minh chiếu rạng
2. Mẹ như hoa thơm ngàn hương luôn tỏa bay chín tầng
3. Mẹ oai phong nơi tòa cao, như đoàn binh tiến vào
4. Mẹ luôn yêu thương hôn con, như biển dâng sóng dạt

1. ngồi. Vầng trăng lung linh màn đêm, so với
2. trời. Mọi ô như không hề vương, ôi xác
3. trận. Mười hai sao thêu triều thiên, nhân đức
4. dào. Tầng mây cao xa nào hơn, con thấy

1. Mẹ còn kém xa.   ĐK. Con thành tâm kính mừng
2. hôn Mẹ sáng tươi.
3. Mẹ ngồi sáng hơn.
4. thỏa lòng biết bao.

Mẹ, mừng Mẹ đầy ơn phúc. Lòng khiết

trình như huệ thắm xinh muôn đời hiển vinh.

MỘT VÀI TÂM TÌNH

NHÌN LẠI CHÂN DUNG VỊ MỤC TỬ:

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN TÍCH ĐỨC

Thánh lễ an táng Đức cố giám mục Giuse Nguyễn Tích Đức

GIÁO PHẬN BAN MÊ THUẬT – Sau hai ngày quản tại Nhà nguyện Tòa Giám mục để mọi người đến kính viếng và cầu nguyện, sáng thứ Năm 26-05-2011, linh cữu của Đức cố giám mục Giuse Nguyễn Tích Đức đã được rước về lễ đài trong khuôn viên Tòa Giám mục để cử hành thánh lễ an táng. Nghi thức di quan bắt đầu lúc 7g30 do Đức cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản, Giám mục giáo phận Ban Mê Thuật, chủ sự.

Linh cữu Đức cố giám mục Giuse được đưa đi giữa đông đảo cộng đoàn dân Chúa. Đoàn rước linh cữu gồm có đoàn đồng tế cùng với quý vị trong linh tông và huyết tộc của Đức cố giám mục Giuse.

Thánh lễ Đồng tế do Đức giám mục giáo phận Ban Mê Thuật Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản chủ tế cùng với quý Đức cha: Đức Tổng giám mục Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, Tổng Giám mục Hà Nội, Chủ tịch HĐGMVN, Đức cha Phaolô Nguyễn Văn Hòa, nguyên Giám mục giáo phận Nha Trang, nguyên Giám quản giáo phận Ban Mê Thuật, nguyên Chủ tịch HĐGMVN, Đức cha Giuse Nguyễn Chí Linh, Giám mục giáo phận Thanh Hóa, Phó Chủ tịch HĐGMVN, Đức cha Cosma Hoàng Văn Đạt, Giám mục giáo phận Bắc Ninh, Tổng Thư ký HĐGMVN, Đức cha Micae Hoàng Đức Oanh, Giám mục giáo phận Kontum, Đức cha Giuse Vũ Văn Thiên, Giám mục giáo phận Hải Phòng, Đức cha Stêphanô Tri Bửu Thiên, Giám mục giáo phận Cần Thơ, Đức cha Antôn Vũ Huy Chương, Giám mục giáo phận Đà Lạt, Đức cha Giuse Châu Ngọc Tri, Giám mục giáo phận Đà Nẵng, Đức cha Giuse Đặng Đức Ngân, Giám mục giáo phận Lạng Sơn, Đức cha Giuse Nguyễn Năng, Giám mục giáo phận Phát Diệm, Đức cha Matthêô Nguyễn Văn Khôi, Giám mục phó giáo phận Qui Nhơn, Đức cha Giuse Nguyễn Tấn Tước, Giám

mục phó giáo phận Phú Cường, và Đức cha Phanxicô X. Nguyễn Quang Sách, nguyên Giám mục giáo phận Đà Nẵng.

Ngoài ra còn có trên 200 linh mục trong và ngoài giáo phận cùng đồng đạo tín hữu khắp nơi.

Trước thánh lễ, cha Phanxicô X. Nguyễn Kim Long đọc tiểu sử Đức cố giám mục Giuse và những điện văn phân ưu, đồng thời giới thiệu các thành phần tham dự thánh lễ an táng.

Thánh lễ bắt đầu sau phần niệm hương của Đức Tổng giám mục Phêrô trước linh cữu Đức cố giám mục Giuse. Trong phần chia sẻ Tin Mừng,* Đức cha Phaolô Nguyễn Văn Hòa suy niệm về hạnh phúc vĩnh cửu trên Nước Trời. Cuộc sống đích thực và vĩnh cửu là cuộc sống mai sau, ở bên kia thế giới hiện tại mà chúng ta đang sống, nhưng lại liên quan mật thiết đến thế giới này.

Sau thánh lễ, Đức cha Antôn Vũ Huy Chương đã làm phép huyệt mộ và chủ sự nghi thức từ biệt. Kết thúc, Đức cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản ngỏ lời cảm ơn và sau đó linh cữu của Đức cố giám mục Giuse được gửi vào lòng đất cùng với những nắm đất tiền biệt của quý Đức cha và mọi người.

* Sau đây là bài chia sẻ Tin Mừng của Đức cha Phaolô Nguyễn Văn Hòa

Kính thưa cộng đoàn phụng vụ,

Những lời cầu nguyện và hi lễ chúng ta dâng lên trong thánh lễ hôm nay, là để cầu cho Đức cha Giuse, nguyên là vị mục tử của giáo phận Ban Mê Thuột, sớm đạt được cuộc sống vĩnh cửu, muôn đời hưởng nhan Thánh Chúa.

Nhưng Lời Chúa mà chúng ta vừa nghe lại muốn nuôi dưỡng chính chúng ta, là những người còn đang sống ở trần thế, để tiến tới một cuộc sống tốt đẹp, sẵn sàng cho một cuộc sống tốt đẹp hơn, khi Chúa gọi chúng ta về cuộc sống đích thực, vĩnh cửu.

I. Trong Cựu ước, Thiên Chúa đã hé mở, mạc khải về sự sống lại và hạnh phúc được hưởng nhan Thánh Chúa. Trong bài đọc I, ta nghe ông Gióp nói: “Tôi biết... ngày tận thế, tôi sẽ từ bụi đất sống lại... Tôi sẽ thấy Chúa tôi. Chính tôi sẽ thấy Người, và mắt tôi sẽ nhìn Người, chứ không ai khác”.

Mỗi khi kéo chuông nhà thờ, ta thấy đàn chó tru lên, vì tai nó rất thính, không chịu nổi tiếng chuông kêu. Cũng thế, mắt con người không đủ sức nhìn thẳng vào mặt trời, vì độ sáng của mặt trời quá mạnh. Thời xưa Chúa phán với Môisê trên núi Sinai: “Người không thể xem thấy tôn nhan Ta, vì con người không thể thấy Ta mà vẫn sống.” (Xh 33, 20).

II. Ánh sáng cho ta hiểu phần nào về ánh sáng siêu việt của Thiên Chúa. Không ai đủ sức trông thấy Ngài trong sự cả sáng của Ngài. Khi chúng ta cầu nguyện cho Đức cha Giuse được hưởng nhan thánh Chúa là chúng ta xin Thiên Chúa mở mầu nhiệm của Ngài để Đức cha Giuse có đủ khả năng chiêm ngưỡng Ngài trực tiếp. Được hưởng nhan Chúa như thế đem lại một cuộc sống hạnh phúc tuyệt vời, vượt trên mọi hạnh phúc mà con người có thể thấy ở trần gian. Hơn nữa, cuộc sống hạnh phúc tuyệt vời này sẽ bền vững mãi mãi không bao giờ mất được.

III. Nói đến sự sống, người ta thường nghĩ đến cuộc sống hiện tại ở đời này, với những niềm vui cùng với nhiều đau khổ. Một đảng thì người ta không muốn đau khổ, và muốn đẩy cái chết xa được chừng nào hay chừng đó. Đảng khác, nếu kéo dài mãi cuộc sống ở trần gian, với bệnh tật, tuổi cao sức yếu, thì lại không chịu nổi, và cũng chẳng có ai muốn như thế. Tóm lại, trong chúng ta có hai khuynh hướng trái ngược nhau: Một đảng chúng ta không muốn chết, những người thân cũng chẳng muốn chúng ta chết. Nhưng

đang khác, chúng ta cũng không muốn kéo dài cuộc sống này đến vô tận, vì nó sẽ trở thành một gánh nặng, một hình phạt.

IV. Tâm trí chúng ta như đứng trước ngã ba đường, thật lúng túng, không biết lựa chọn cách nào. Lời Chúa sẽ dẫn đường chỉ lối cho chúng ta:

a. Chúa Giêsu nói với môn đệ: “Thầy sẽ gặp lại các con, và lòng các con sẽ vui mừng, và không ai có thể lấy mất niềm vui ấy được” (Ga 16, 22).

b. Thánh Phaolô triển khai Lời Chúa và nói với chúng ta:

“Nếu ta cùng chết với Người, ta sẽ sống lại với Người” (2 Tm 2, 11).

“Đối với tôi, sống là Đức Kitô, và chết là một mối lợi” (Pl 2, 21).

c. Phụng vụ và các thánh giải thích thêm:

1. Lạy Chúa, đối với các tín hữu Chúa, sự sống thay đổi chứ không mất đi, và khi nơi nương náu ở trần gian bị hủy diệt tiêu tan, thì lại được một chỗ ở vĩnh viễn trên trời”.

Lời kinh Tiền Tụng I cầu cho các tín hữu qua đời nhắc nhở chúng ta: cuộc sống trần gian là tạm bợ. “Sinh ký tử quy”, sống gửi thác về. Bởi vậy, không nên bám víu vào những thực tại.

2. Thánh Ambrôsiô đã từng nói: “Không nên than khóc cái chết, vì đó là nguyên do cứu độ loài người”.

3. Thánh Têrêsa Giêsu coi cái chết như cánh cửa mở ra để được nhìn thấy Chúa: “Con nóng lòng được nhìn thấy Chúa, nên con muốn chết”.

4. Đối với Thánh Têrêsa Hải Đồng: Điều mà người ta thường gọi là sự chết, thì ngài gọi là một bước tới sự sống. Ngài nói: “Tôi không chết, tôi đang bước vào cõi sống”.

V. Nói về Thiên đàng, nơi Chúa hứa ban cuộc sống hạnh phúc vĩnh cửu, thánh Phaolô đã diễn tả như sau:

“Điều mắt chẳng hề thấy, tai chẳng hề nghe, lòng người không hề nghĩ tới, đó lại là điều Thiên Chúa đã dọn sẵn cho những ai mến yêu Người” (1 Cr 2,9).

Hạnh phúc khi con người được hiệp thông với Thiên Chúa, đồng thời, cũng được hiệp thông với tất cả những người ở trong Đức Kitô thì vượt quá sự hiểu biết và mọi sự diễn tả của con người. Thánh Kinh thường nói với chúng ta về mầu nhiệm này bằng các hình ảnh: Sự sống, ánh sáng, sự bình an, tiệc cưới, rượu Nước Trời, Nhà Cha, thành Giêrusalem thiên quốc, thiên đàng, thấy Thiên Chúa. Và giáo lý thường dùng kiểu nói: sự sống đời đời, cuộc sống hạnh phúc vĩnh cửu, cuộc sống ngàn thu...

VI. Cuộc sống đích thực và vĩnh cửu là cuộc sống mai sau, ở bên kia thế giới hiện tại mà chúng ta đang sống, nhưng lại liên quan mật thiết đến thế giới này. Có sống lương thiện, đạo đức ở đời này, thì mới được hưởng hạnh phúc đời sau.

VII. Chúa Giêsu dạy chúng ta những nhiệm vụ chính yếu đối với bản thân và đối với tha nhân. Ngài dạy chúng ta qua 8 mối Phúc Thật: không ham tiền bạc của cải, biết thương người, sống hiền lành nhẫn nhục, không gây thù oán, đi tìm sự thật và công lý, gieo rắc tinh thần bác ái, hòa thuận, kể cả khi bị bắt bớ về sự công chính, thì sẽ được Nước Trời làm phần thưởng.

Khi nói về cuộc phán xét chung, Ngài dạy ta: Hãy cho người đói ăn, người khát uống, người thiếu thôn có áo mặc, thăm người đau yếu, viếng người bị tù đày... và Ngài hứa đưa vào cõi sống ngàn thu.

Những công việc trên đây mà người ta thường gọi là công việc bác ái, được thực hiện không do một động cơ nào khác ngoài “tình yêu của Đức Kitô thúc bách tôi” (2 Cr 5, 14).

Và khi thực hiện những công việc đó, người Kitô hữu không đặt mình cao hơn người khác, nhưng nhận rằng công việc này là do ân sủng, còn bản thân người thực hiện chỉ là đầy tớ vô dụng.

Riêng với Đức cha Giuse, tất cả cuộc đời linh mục và giám mục của Ngài là phục vụ giáo phận Ban Mê Thuột: 44 năm linh mục và 14 năm giám mục với nhiều công khó cho một giáo phận rộng lớn và đông đúc. Lại còn kiêm nhiệm vụ giáo sư Đại chủng viện Nha Trang.

Khoảng 20 năm qua, Đức cha lại bị chứng bệnh nan y. Đức cha nhận nhiệm vụ giám mục trong chính thời gian này. Trong tình trạng sức khỏe như vậy, hẳn Đức cha đã phải cố gắng vượt mức để có thể chu toàn nhiệm vụ. Đức cha đã vui lòng chấp nhận, luôn sống chung với bệnh trong tinh thần vui vẻ không một tiếng than vãn kêu ca. Dường như Đức cha đã tận dụng thời gian này để tiếp tục dâng hi sinh, làm việc tông đồ và cũng để dọn mình.

Trước đây ít ngày, khi tôi đến thăm, Đức cha đã tỏ cho thấy muốn thanh thỏa mọi công việc với mọi người như đang chuẩn bị cho một chuyến đi xa. Riêng với tôi: “Đức cha Phaolô mà về Naza nghỉ hưu thì tôi cũng về đó”. Rồi ngài quay sang nói với cha Thiều (phó giám đốc tu hội Naza Thủ Đức, nơi chuyên trị bệnh y học cổ truyền và chăm sóc người cao tuổi): “Cha Thiều ơi, dọn phòng đi nhá. Hễ Đức cha Hòa về thì tôi cũng về”.

Thật tôi cũng không ngờ đây là trời cuối cùng của Ngài. Trong thánh lễ hôm nay, tôi xin nói: “Đức cha Giuse về bên Chúa, cũng xin dọn chỗ cho giáo phận Ban Mê Thuột và cho tất cả chúng tôi nữa”.

+GM Phaolô Nguyễn Văn Hòa

Sau đây là Bài giảng của linh mục Antôn Vũ Thanh Lịch, Quản hạt Daklak II, Giáo phận Banmêthuột:

“Sinh hữu hạn, tử bất kỳ”

Người ta tính ngày đưa trẻ sinh ra, và chuẩn bị ngày sinh cho một đứa trẻ, nhưng ngày chết thì “bất kỳ”, có thể xảy ra bất cứ lúc nào.

Chúng ta đã được sinh ra, nhưng như Đức Giêsu Kitô Phục sinh, chúng ta sẽ không bao giờ chết nữa.

Kính thưa quý ông bà anh chị em,

Chúng ta rất thường gặp bạn bè. Buổi chiều, khi gặp họ, ta cảm thấy cần phải hỏi xem họ có khỏe không. Thăm hỏi là một bổn phận của người biết sống, là một luật của người có giáo dục. Hỏi thăm, luôn luôn hỏi thăm sức khỏe của người khác là một dấu chỉ yêu thương. Nhưng chúng ta sẽ chẳng hỏi thăm ai điều gì nữa cả. Bởi vì hỏi thăm như vậy, cũng có nghĩa là chịu sự thất bại trước thời gian, chúng tôi mới gặp nhau hôm qua đó, giờ đây, tôi lại phải hỏi thăm anh ta như thế nào. Biết đâu, trong thời gian đó, tất cả lại đã chẳng có thể xảy ra cho anh ta. Chẳng hạn như trúng số, hay con ong đốt, nên bị sốt rét, và phải nằm nghỉ.

Đây không phải chỉ là kiểu diễn tả “tô màu” mà thôi đâu. Bởi nghĩ cho cùng, cả đến lời chào hỏi triu mến, yêu thương hay lịch sự, cũng là một cử chỉ “chịu trận” nữa.

Chúng ta chấp nhận cái bất lực của mình, và không thắng nổi thời gian đang qua đi trên cát bụi, trên đá tảng, trên mặt đất, trên cây cỏ, hoa lá và trên con người. Con người đã chỉ tạo ra không biết bao nhiêu là thứ thuốc. Chẳng bao lâu nữa, chúng ta sẽ diệt trừ được bệnh ung thư, nhưng tất cả những sáng kiến, những kỹ thuật làm cho con người trẻ lại, hủy bỏ dấu vết thời gian trên con người, đều là ảo tưởng cả. Cuộc sống ồn ào, náo nhiệt của con người đổi mới, gia tăng, lớn lên, trào dâng, rồi rút đi như nước thủy triều. Nhưng nó cứ đi và đi mãi.

Đây đó trên thế giới, có một người sống lâu trôi vượt trên mọi người thật đấy, và sự kiện này làm chúng ta phấn khởi, tưởng rằng đã tìm được kẻ chiến thắng thời gian. Nhưng thời gian, cầm lấy cây bút và viết tên người ấy trên trang giấy lịch sử. Thế là tên người ấy đi vào dĩ vãng. Chiếc đồng hồ là lời kết án chúng ta. Cái kim nhỏ của nó như là ngón tay của thời gian. Nó đánh dấu một điểm, rồi một điểm khác tiếp theo, và không để chúng ta lý luận, đó là vũ

điều của thời gian, liên tục, không mệt mỏi, không hốt hoảng vội vã, rất bình thản và không thương tiếc.

Chiếc đồng hồ đánh dấu giây phút, giờ ngày, tháng năm. Chúng ta có thể vất nó đi không? Nếu vất nó đi, thì những buổi bình minh và hoàng hôn, mặt trời, trăng sao, và toàn vũ trụ, sẽ lại thế chỗ của nó. Chỉ có người có lòng tin là biết rằng thời gian chỉ là “căn phòng đợi”, trước khi con người bước vào cuộc sống bất diệt. Chỉ người có lòng tin mới biết rằng, chúng ta đã được sinh ra, nhưng cũng giống như Thiên Chúa, chúng ta sẽ không bao giờ chết.

Đức cố Giám mục Giuse đã sống hết mình cho niềm tin của mình. Niềm tin hồn nhiên lúc còn trẻ, niềm tin ý thức khi là thanh niên, sinh viên, niềm tin sâu xa khi là linh mục, niềm tin kiên định khi là Giám mục, niềm tin không gì lay chuyển những năm tháng dài bệnh tật và thử thách. Chính niềm tin ấy đã làm cho ngài không bao giờ chết. Vì như Chúa nói: “Ai tin vào ta sẽ không phải chết bao giờ”.

Lm. Antôn Vũ Thanh Lịch

KỶ NIỆM VUI: “chiếc máy điện”

[18.09.2011 07:14]

Như chúng ta ai cũng còn nhớ: cứ đến mùa hè là Cha giám luật làm bảng chia một số anh em thay nhau “canh nhà”, đa số là ở vùng Banmêthuột hoặc gần đó, thường là mỗi phiên gồm 6 anh em đủ các lớp có lớn có nhỏ, thời gian là 2 tuần, công việc thì nhiều lắm nhưng chủ yếu là coi ngó chăm sóc nhà cửa, tránh bị mất trộm vì

chúng viện Lê Bảo Tịnh rất rộng, nhiều phòng ốc, hành lang, đồ đạc...

Mùa hè năm ấy mình đang học lớp 9 hoặc 10 gì đó, bình thường cứ mỗi sáng sau giờ lễ Misa là ăn sáng, rồi công việc dọn dẹp vệ sinh, còn những giờ nào rảnh là đá banh... Đang chơi đùa vui vẻ, bỗng nhiên được lệnh vào tập trung, đứa nào cũng thắc mắc? Các Cha thông báo ngày mai có Legio-Mariae của địa phận về đây tĩnh tâm, đặc biệt có Cha giảng phòng người Canada (Cha này rất nổi tiếng, mình quên tên mất rồi). Alê hấp! mỗi đứa xắn tay áo lên khiêng bàn ghế, quét dọn phòng.

Đi nghỉ hè mà còn phải trở lại chúng viện canh nhà, hưởng chi có mấy đứa mà chúng viện quá bao la, thật sự cũng hơi buồn! nay bỗng dung xe cộ người người tấp nập tới ở làm bầu khí trong nhà tự nhiên vui hẳn, mặt ai cũng rạng rỡ.

Mặt mũi tươi rói vậy, ai ngờ đến sẩm tối, có đứa suýt ra đi! Câu chuyện là thế này: Hôm nay nhà có khách, khách trọng và đông nữa chứ! nên các Cha sai mấy chú ra nổ máy điện... Trời ạ! cái máy điện vàng khè, to đùng nằm lơ lơ trước mặt (để chừng nặng mấy tấn, thời đó chúng viện xài máy điện nhà, chỉ sau này vào khoảng gần cuối thập niên 70 mới có điện lưới) đứa nào đứa này im re chẳng dám ho he gì, mấy con chuột ở bấp tay giờ nó trốn đâu cả rồi? Tự nhiên mình nhớ đến Thành gò, Long B... giá như có “mấy lão” ấy ở đây thì hay biết mấy!

Cũng nên nhắc lại cái máy điện này một chút, trước đây khi mới có 2 lớp Vô Nhiễm và Giuse thì chúng viện xài máy Kubota... nhỏ nhỏ thôi, sau đó 3-4 năm các Cha mới mua chiếc máy điện to bự này từ Nhật. Hôm đưa về tụi mình kéo đi xem đông lắm, có bộ đề hẳn hoi... ai cũng hí hửng. Nhưng cái máy điện này cũng gây phiền hà, dư khổ cho các chú, chẳng hạn mình còn nhớ một đêm nọ Cha

Cương, Cha Hào hay Cha Toàn mượn được bộ phim “Người tiền sử” rất hay. Hồi đó lâu lâu chúng viện chiếu phim màn ảnh rộng, niềm vui không tả xiết, nhiều đứa ăn cơm tối qua loa chẳng thấy đói! Nhưng cái đêm “Người tiền sử” đó thì cái máy điện nó chơi khăm chúng mình, sau giờ kinh hạt, mấy trăm chú ngồi hí hửng trước màn hình... bỗng dung đèn điện phụt tắt, cả hội trường chết lặng... Thành gò, Viêt Khánh, Nhứt, Long B, Hữu chạy ào ra nhà máy điện, mọi người hồi hộp chờ đợi... 5 phút - 10 phút - 15 phút trôi vẫn tối om, tiếc hơn nữa khi Cha Toàn (?) cho biết chỉ mượn được đêm nay, ngày mai phải trả rồi mà phim rất nổi tiếng!!! Chờ thêm một hồi nữa, Cha giám luật Nguyễn Văn Đậu tuyên bố: không có điện, tắt cả về chuẩn bị đi ngủ, buồn ơi là buồn! Trong bụng thấy ám ức Cha giám luật không cho ngồi chờ thêm tí nữa, nhưng đúng là cái máy điện cố ý trêu tức! Mọi người đọc kinh và chui vào giường thi u thi u ngủ thì nó nổ, phát điện sáng trưng, đành chịu thua nó...

Đang tư lự bỗng có đứa nào nhắc: nổ máy đi chứ! cái hệ thống đề đã hư từ lúc nào, bây giờ phải dùng sức người thôi, ai quay máy đây? Nhìn đi nhìn lại chỉ có mình và Châu be là to xác hơn cả (đến giờ này mình vẫn chưa biết Đỗ Kim Châu sao gọi là Châu be?! Nếu như dùng từ hiện tại thì “be” đây hiểu là: ve (từ của chú Sáng) chai, xì... Nhưng thời ấy làm gì có chuyện đó!). Không có bò thì mẹ phải kéo cày, mình với Châu be nhắm chừng quay một mình không thể, nên 2 đứa hợp đồng quay chung. Khổ nỗi! đều là dân nghệ sĩ, cả đời có biết cái manivel là gì đâu!? Thôi đến nước này nhắm mắt làm liều, đằng xa một đứa khác cầm air, Châu và mình bắt đầu quay. Ô! sao mà trời đất nó xoay tròn mòng mòng thế! tim đập rầm rầm, hồi hộp quá sức. Một tiếng hô đồng dạc: thả, đứa kia thả air... còn mình và Châu vẫn gồng hết sức quay. Ôi chà! nó nổ

thật rồi, nhưng nguy hiểm quá làm sao rút tay quay ra đây, mà bánh trơn nó đã bắt đầu xoay vù vù... (sau này mới biết là tự manivel nó rời ra), nhưng vì 2 đĩa nắm chặt quá nên không ra được, mình chợt nghĩ đến cái chết, 2 đĩa sắp sửa nhào lộn xoay vòng như xiếc đây... Tự nhiên Châu be buông tay chạy ra (Châu đứng phía ngoài và khôn hơn) còn lại một mình chỉ có nước chằm dứt cuộc đời, mắt nhắm lại! Tự nhiên “rằm” một cái mình ngã lăn ra nằm sòng xoài, hầu như rơi vào tình trạng nửa tỉnh nửa mê, chỉ nhớ loáng thoáng là rờ vào mặt thấy có dòng nước nóng... máu chảy đầy mặt và miệng.

Sau này nghe kể lại anh em tá hoả tam tinh, đưa đi trình các Cha, đưa báo ông Lê Văn Triều (bố của La Vàng) đang là trưởng Legio Mariae của địa phận, ông Triều tức tốc dùng xe jeep chở mình vô bệnh viện tỉnh, chữa chạy và khâu vết thương, khi tỉnh lại mới biết tay quay đập đúng giữa hai hàm nhưng may mắn làm sao... chỉ lủng một lỗ! Theo anh em đi theo nói lại: nó lớn xò lọt ngón chân cái, mà hai hàm răng không “phi sơ” một chiếc nào. Có lẽ lúc đó mình há mồm hết cỡ, lấy đủ dưỡng khí để quay máy. Tiếc cái, nhà thương may khéo quá không thì giờ này có má lúm đồng tiền rồi!!!

Sau đó ít hôm, Cha Đức (Đức Cha Nguyễn Tích Đức giờ đã yên nghỉ trong Chúa) mới sửa bộ đề máy phát điện nhưng thỉnh thoảng nó lại cứ làm eo, làm nũng khi nổ khi không. Mình đi theo cầm túi đồ nghề cho Ngài, mình thấy Ngài sửa chỗ khác không như hôm qua nên nói: “Bữa trước con thấy Cha sửa chỗ này”. Ngài quay lại trừng mắt nhìn mình: “Không phải cái máy hư là cứ phải sửa lại chỗ cũ”. Mình nhớ mãi câu nói này của Ngài.

Tk. Điệp

